

R o v n o p i s

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku JUDr. Igor Králik, v trestnej veci proti XXXX, obžalovanému pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. apríla 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný XXXX, nar. XXXX v XXXX, trvale bytom XXXX,- XXXX, XXXX,

s a u z ň a v a z a v i n n e ě o , ž e

dňa 14. januára 2015 v čase okolo 10:21:28 h v miestnosti zvanej archív Spoločného stavebného úradu so sídlom XXXX, v XXXX, XXXX, v súvislosti so stavebným konaním vedeným na Spoločnom stavebnom úrade pod číslom konania 3441/2014, v ktorom ako stavebníci vystupujú XXXX a XXXX, pri osobnom stretnutí poskytol XXXX, pracovne zaradenému ako odborný referent Spoločného stavebného úradu, finančnú hotovosť vo výške najmenej 50,- Eur ako úplatok za kladné a urýchlené vybavenie kolaudačného rozhodnutia vedeného na Spoločnom stavebnom úrade pod číslom konania 3441-260-DL-14-Kš v zmysle Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, na vydanie ktorého rozhodnutia bol XXXX príslušný,

t e d a

inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo poskytol úplatok a uvedený čin spáchal voči verejnému činiteľovi,

t ý m s p á c h a l

prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 333 ods. 2, s prihliadnutím na § 36 písm. j) a s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na **trest odňatia slobody vo výmere d v a roky.**

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody **podmienečne odkladá.**

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určuje **skúšobnú dobu na j e d e n rok.**

O d ô v o d n e n i e

Na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 19. apríla 2016 súd po vykonaní dokazovania, a síce výsluchu obžalovaného XXXX, výsluchov svedkov XXXX, XXXX a XXXX, prečítaní svedeckej výpovede XXXX, prehratí obrazovo-zvukových záznamov z miestnosti zvanej archív Spoločného stavebného úradu so sídlom Obecný úrad v XXXX, XXXX a po prečítaní listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný XXXX dňa 14. januára 2015 v čase okolo 10:21:28 h v miestnosti zvanej archív Spoločného stavebného úradu so sídlom XXXX v XXXX, XXXX, súvislosti so stavebným konaním vedeným na Spoločnom stavebnom úrade pod číslom konania 3441/2014, v ktorom ako stavebníci vystupujú XXXX a XXXX, pri osobnom stretnutí poskytol XXXX, pracovne zaradenému ako odborný referent Spoločného stavebného úradu,

finančnú hotovosť vo výške najmenej 50,- Eur ako úplatok za kladné a urýchlené vybavenie kolaudačného rozhodnutia vedeného na Spoločnom stavebnom úrade pod číslom konania 3441-260-DL-14-Kš v zmysle Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, na vydanie ktorého rozhodnutia bol XXXX príslušný.

Obžalovaný XXXX na hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2016 podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný (č.l. 321). Potom v zmysle § 258 ods. 1 Trestného poriadku pred súdom vypovedal nasledovne (č.l. 322-324).

Niekedy na jeseň roku 2014 ho oslovil kamarát XXXX, aby mu pomohol s kolaudačným rozhodnutím, lebo potreboval súpisné číslo na svoju nehnuteľnosť. Chcel totiž dať svoju dcéru do škôlky v obci XXXX a podmienkou bolo, aby mal v obci trvalý pobyt. V októbri 2014 bol obžalovaný na stavebnom úrade v XXXX za XXXX a poprosil ho o pomoc v súvislosti s kolaudačným konaním pre XXXX. XXXX u dal tlačivo a poradil mu ako ho treba vyplniť. Obžalovaný ho vyplnil spolu s XXXX a potom ho podal na stavebnom úrade v XXXX oficiálne, čím začalo kolaudačné konanie. Dňa 09.12.2014 bol znovu na stavebnom úrade za XXXX, ktorý mu vtedy dal dôležité informácie o tom ako postupovať pri kolaudačnom konaní a aké doklady treba predložiť. Obžalovaný ho vtedy poprosil, či by bolo možné vydať kolaudačné rozhodnutie do konca roka a vysvetlil mu aj dôvod. Vtedy nevedel, kto kolaudačné rozhodnutie vydáva, myslel si, že starosta, ale toho nepoznal. Keďže kolaudačné rozhodnutie nebolo vydané do konca roka 2014, v januári 2015 telefonoval XXXX a ten mu oznámil, že kolaudačné rozhodnutie bolo vydané dňa 10.01.2015. Dňa 14.01.2015 obžalovaný spolu s XXXX si boli na stavebnom úrade rozhodnutie prevziať. Vtedy mal pocit, že mu XXXX pomohol, tak mu dal 50 Eur. Aby to dotiahol do konca, keďže XXXX potreboval na nehnuteľnosť aj súpisné číslo, XXXX sa opýtal, či by mu pomohol aj tým a vtedy mu dal ďalších 50 Eur. Záverom svojej spontánnej časti výpovede obžalovaný uviedol, že rozhodnutie o kolaudácii bolo vydané v lehote do 90 dní a podľa zákona malo byť do 30 dní, čo podľa neho znamená, že nešlo o urýchlenie vydania rozhodnutia, ako je to uvedené v obžalobe. Navyše, nikdy neexistovala žiadna dohoda s XXXX o poskytnutí úplatku.

Na otázky prokurátora obžalovaný dodal, že XXXX pozná, sú kamaráti a tykajú si. Túto službu mu urobil zadarmo a neformálne ako protislužbu za to, že ten mu v minulosti poskytol údaje k jednému pozemku, na ktorom mohol profitovať. Obžalovaný sa venuje realitám. Správny poplatok za kolaudačné konanie zaplatil XXXX, je na to aj doklad. Peniaze sumách dvakrát po 50 Eur, ktoré poskytol XXXX boli jeho peniaze. Prvá päťdesiatka nebola

päťdesiat eurová bankovka, ale bola zložená z bankoviek z dvadsiatky a desiatok alebo z dvadsiatok a desiatky. K tej druhej sume obžalovaný uviedol, že si už nepamätá, ale vie, že musel pre ňu ísť do auta, lebo ďalších 50 Eur už v peňaženke nemal. Peniaze XXXX odovzdal v archíve stavebného úradu. Prvú sumu mu dal tak, že peniaze vybral zo svojej peňaženky, poskytol ich XXXX a ten si ich zobral. Druhú sumu dal XXXX priamo do ruky. Udialo sa to všetko presne tak, ako to videl na videu. XXXX o poskytnutí peňazí XXXX nehovoril a ani od XXXX nežiadal, aby mu tieto peniaze refundoval. Dňa 14.01.2015, keď bol spolu s XXXX pre kolaudačné rozhodnutie na stavebnom úrade, sa XXXX vzdal opravného prostriedku a to rozhodnutie sa stalo ihneď právoplatným. XXXX skutočne povedal vetu, že nejakú päťdesiatku od neho ešte vypýtame. Záverom svojej výpovede obžalovaný uviedol, že prvú päťdesiat eurovú čiastku odovzdal XXXX za pomoc pri vydaní kolaudačného rozhodnutia. Druhú päťdesiat eurovú sumu mu dal tiež za pomoc, ale pri vybavovaní súpisného čísla. Obžalovaný vedel, že kolaudačné rozhodnutie vydáva a podpisuje starosta.

Pre úplnosť treba uviesť, že obžalovaný v prípravnom konaní vypovedať odoprel (č.l. 84-96).

Svedok XXXX, bývalý odborný referent Spoločného stavebného úradu so sídlom Obecný úrad v XXXX, na hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2016 (č.l. 329-334), v súlade s výpoveďou z prípravného konania (č.l. 97-104) uviedol, že pracovný pomer v Spoločnom stavebnom úrade so sídlom Obecný úrad v XXXX ukončil dňom 01.08.2015 dohodou z dôvodu, že bol trestne stíhaný. Jeho trestné stíhanie za zločin prijímania úplatku skončilo právoplatným odsúdením Špecializovaným trestným súdom v konaní o návrhu prokurátora na schválenie dohody o vine a treste dňa 14.04.2016, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu štyri roky, peňažný trest vo výmere 500 Eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace a trest zákazu činnosti pracovať na stavebnom úrade na dobu päť rokov.

V spontánnej časti svedok dokazoval, že v kolaudačnom konaní za stavebníka XXXX vystupoval obžalovaný. Ten mal požiadavku kolaudačné konanie urýchliť a v tej súvislosti mu povedal, že stavebník má maloleté dieťa, ktoré chce zapísať v škôlke v XXXX a na to aby to mohol urobiť, potreboval mať v obci trvalý pobyt. To si najprv vyžadovalo mať právoplatné kolaudačné rozhodnutie a následne rozhodnutie o pridelení súpisného čísla. Až potom bolo možné stavebníka zapísať do trvalého pobytu v obci. Svedok obžalovanému prisľúbil, že urobí všetko čo bude môcť. Keď mal k dispozícii všetky doklady, ihneď podľa

požiadavky obžalovaného vyhotovil kolaudačné rozhodnutie s dátumom 10.12.2014. Starosta mu však oznámil, že rozhodnutia bude podpisovať až v novom roku, preto je na rozhodnutí dátum 13.01.2015, teda deň, kedy ho podpísal starosta. Obžalovaný sa v decembri 2014 u neho informoval ako vec stojí a on mu všetko vysvetlil. V januári 2015, keď bolo kolaudačné rozhodnutie starostom podpísané, dal obžalovanému na vedomie, že si preň môže prísť. Dohodnutého dňa obžalovaný došiel a v tejto súvislosti mu archíve dal 50 Eur. Keď sa ho potom obžalovaný pýtal ako je to so súpisným číslom, poradil mu aké doklady potrebuje a že sa prihovorí u kolegyni, lebo pridelenie súpisného čísla nebolo v jeho kompetencii, o čom obžalovaného informoval. Za to si vypýtal ďalších 50 Eur, s čím obžalovaný súhlasil a po krátkej chvíli mu do archívu priniesol aj túto sumu.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že v dňoch 09.12.2014 a 14.01.2015 bol v miestnosti archívu s obžalovaným sám. Vedel, že od účastníkov konania nesmie prijímať žiadne dary. K prijatým sumám dvakrát po 50 Eur svedok dokazoval, že prvú sumu mu obžalovaný odovzdal spontánne v archíve a druhú si od neho vypýtal sám a po krátkej chvíli mu ju tam obžalovaný priniesol. Peniaze si ponechal pre vlastnú potrebu. V deň podania návrhu na začatie kolaudačného konania 20.10.2014 bol zaplatený aj správny poplatok v sume 50 Eur v pokladni obecného úradu. Rozhodnutie o kolaudácii stavebník XXXX prevzal 14.01.2015, čo vyplýva z poznámky na konci rozhodnutia, ako aj to, že toho istého dňa sa vzdal odvolania.

Na otázky obhajcu svedok dodal, že v súvislosti s pridelením súpisného čísla stavebníkovi XXXX nebol u kolegyni XXXX intervenovať. Nemyslel si, že za urýchlené vybavenie kolaudačného rozhodnutia mu obžalovaný prinesie úplatok, iba urobil to čo mu sľúbil. Sumu 50 Eur vzal preto, že kolaudačné rozhodnutie vybavil kladne a urýchlene. Rýchlosť spočívala v tom, že kolaudačné rozhodnutie vypracoval dva možno tri dni po tom, ako mu obžalovaný priniesol posledné požadované potvrdenie. V iných obdobných prípadoch by táto lehota trvala týždeň, dva alebo aj mesiac, kým by vypracoval konečné rozhodnutie. Kolaudačné rozhodnutie uprednostnil aj kvôli nižším daniam z nehnuteľností. Prvý úplatok prevzal za kladné a urýchlene vybavenie kolaudačného rozhodnutia a druhý si vypýtal za poradenie pri vybavovaní súpisného čísla.

Svedok XXXX sa aj po prehratí obrazovo-zvukových záznamov na hlavnom pojednávaní podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku zo dňa 14.01.2015 od 10:21:00 h do 10:23:27 h, zo dňa 14.01.2015 od 11:03:00 h do 11:03:40 h a zo dňa 09.12.2014 od 13:52:40 h do 14:08:46 h vyjadril v súlade so svojimi výpoveďami.

Svedok XXXX, účastník predmetného kolaudačného konania ako stavebník, na hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2016 (č.l. 325-326), v súlade s výpoveďou z prípravného konania (č.l. 113-121) dokazoval, že obžalovaného pozná, lebo s ním mal v minulosti obchodné aktivity. Spomínal mu, že potrebuje vybaviť kolaudačné rozhodnutie na nehnuteľnosť a on mu sľúbil, že mu v tom vie pomôcť. Svedok na to nemal čas. O sumách, ktoré dal obžalovaný XXXX nevedel.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že návrh na začatie kolaudačného konania vypisoval on niekedy koncom roka 2014, ale nepamätá sa, kto ho stavebnému úradu doručil, či on alebo obžalovaný. Na stavebnom úrade bol niekoľkokrát, lebo bolo potrebné doplniť žiadané listiny. Niektoré doručil on, niektoré obžalovaný. Nepamätal si ani na to, či obžalovaného na konanie pred stavebným úradom oficiálne splnomocnil alebo nie. S obžalovaným nemal uzavretú zmluvu na vybavenie kolaudačného rozhodnutia a celé to bolo postavené na priateľskej báze a zo strany obžalovaného to bola bezodplatná protislužba, lebo on mu predtým pomohol s pozemkami. Správny poplatok za vydanie kolaudačného rozhodnutia uhrádzal sám v pokladni stavebného úradu. Kolaudačné rozhodnutie chcel mať vybavené rýchlo, lebo v čase kolaudačného konania už v dome býval a potreboval aj súpisné číslo, ale podmienkou bolo najprv mať právoplatné kolaudačné rozhodnutie. Obžalovanému dal pokyn, aby kolaudačné rozhodnutie vybavil rýchlo práve z dôvodu, že v tej nehnuteľnosti už býval.

Svedok XXXX, starosta obce XXXX, na hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2016 (č.l. 327-328) uviedol, že k vydaniu užívacieho povolenia pre stavebníka XXXX a jeho manželku sa nevie vyjadriť, keďže obec XXXX má osem tisíc obyvateľov a on podpisuje desiatky takých rozhodnutí. Pred výsluchom na súde sa však v úrade informoval, či v tomto konaní boli nejaké nedostatky a bolo mu povedané, že nie, že všetko bolo dodržané. Nemá vedomosť ani o tom, že by rozhodnutie o kolaudácii bolo akýmkoľvek spôsobom zrušené.

Svedok vo všeobecnosti opísal jeho postup ako štatutára v kolaudačnom konaní. V konkrétnej veci uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavebníka XXXX bolo na ich stavebnom úrade nejakým spôsobom uprednostnené. Za obdobie šiestich rokov, čo je starostom, nemá vedomosť o tom, že by akékoľvek rozhodnutie bolo nejakým spôsobom uprednostnené. Ani XXXX ho v tejto veci nežiadal o niečo nadštandardné. K dĺžke bežného kolaudačného konania sa vyjadril tak, že tá je individuálna a závisí od stavebníka, či predloží požadované doklady včas. Preto môže vydanie kolaudačného rozhodnutia trvať jeden mesiac, ale aj jeden rok. Boli prípady, keď

bolo kolaudačné konanie prerušené a stavebník požiadal o predĺženie o dva alebo tri roky. Stavebník môže v nehnuteľnosti bývať až po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, skôr nie. Výška dane z nehnuteľnosti pred právoplatnosťou kolaudačného rozhodnutia je rádovo niekoľkonásobne vyššia ako už po jeho právoplatnosti. Miestnosť archívu stavebného úradu neslúži na vybavovanie stránok, ale na archivovanie písomností starších ako päť rokov.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2016 v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola so súhlasom prokurátora a obžalovaného (č.l. 334) **prečítaná výpoveď svedkyne XXXX** z prípravného konania.

Svedkyňa XXXX (č.l. 122-128) pred vyšetrovateľom dokazovala, že na Obecnom úrade v XXXX pôsobí od roku 2012 a má na starosti pokladnicu, evidenciu obyvateľstva, sociálne veci, osvedčovaciu a overovaciu agendu a tiež určovanie súpisných a evidenčných čísiel. Vo všeobecnosti uviedla, že k vydaniu súpisného čísla je potrebné priložiť v prvom rade právoplatné kolaudačné rozhodnutie. Na konkrétnu otázku dodala, že nikdy nebola oslovená kolegom XXXX, aby konala v niekoho prospech. Z dôvodu veľkého počtu žiadateľov v ich úrade sa nevedela vyjadriť, či prišla do kontaktu s osobami XXXX, prípadne XXXX.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2016 za stálej prítomnosti svedka XXXX a obžalovaného na technickom zariadení vykonané obrazovo-zvukové záznamy z nosiča nachádzajúceho sa v trestnom spise na č.l. 155 a takto bol prehratý záznam zo dňa 14.01.2015 v čase od 10:21:00 h do 10:23:27 h, ktorého prepis sa nachádza na č.l. 152-153, záznam zo dňa 14.01.2015 v čase od 11:03:00 h do 11:03:40 h, ktorého prepis sa nachádza na č.l. 154 a záznam zo dňa 09.12.2014 v čase od 13:52:40 h do 14:08:46 h, ktorého prepis sa nachádza na č.l. 141-151. Zároveň predseda senátu prečítal správu o tom, akým spôsobom a kým boli tieto záznamy vyhotovené (č.l. 167a). Z uvedených troch obrazovo-zvukových záznamov vyplývajú rovnaké skutočnosti ako sú dokazované svedkom XXXX a obžalovaným o poskytnutí a prevzatí dvoch 50 Eurových súm v miestnosti stavebného úradu zvanej archív.

V súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2016 prečítané aj listinné dôkazy: z č.l. 177 zápisnica z miestneho zisťovania vo veci kolaudačného konania zo dňa 20.11.2014, z č.l. 178 oznámenie o začatí kolaudačného konania a nariadenie ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním zo dňa

10.11.2014, z č.l. 179-199 súvisiace listiny s kolaudačným rozhodnutím, z č.l. 271 rozhodnutie o určení súpisného čísla zo dňa 15.01.2015, z č.l. 275-276 výpis z evidencie priestupkov z 11.08.2015, z č.l. 277 správa o povesti na obžalovaného z mestskej časti XXXX zo dňa 10.08.2015, z č.l. 274 odpis z registra trestov na obžalovaného, z č.l. 279, 283 správy sociálnej poisťovne z dní 12.08.2015 a 17.08.2015, z č.l. 280-282 výpis zo živnostenského registra.

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotením dôkazov jednotlivo a v ich súhrne dospel súd k nasledovným skutkovým záverom. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný XXXX.

Svedok XXXX vo svojej výpovedi pred súdom obžalovaného zo spáchania skutku jednoznačne usvedčil. Svedok pred súdom v súlade s výpoveďou z prípravného konania podrobne popísal ako sa s ním skontaktoval obžalovaný, čo od neho ako odborného referenta Spoločného stavebného úradu Obecného úradu v XXXX žiadal, akým spôsobom svedok v prospech obžalovaného konal a ako mu tento úplatok odovzdal. V tej súvislosti dokazoval, že obžalovaný XXXX mal požiadavku urýchliť kolaudačné konanie a povedal mu, že stavebník XXXX má maloleté dieťa, ktoré chce zapísať v škôlke v XXXX a na to, aby to mohol urobiť, potreboval mať v obci trvalý pobyt. To si najprv vyžadovalo mať právoplatné kolaudačné rozhodnutie a následne rozhodnutie o pridelení súpisného čísla. Až potom bolo možné stavebníka zapísať do trvalého pobytu v obci. Svedok obžalovanému prisľúbil, že urobí všetko čo bude môcť. Keď mal k dispozícii všetky doklady, ihneď podľa požiadavky obžalovaného vyhotovil kolaudačné rozhodnutie s dátumom 10.12.2014. Starosta mu však oznámil, že rozhodnutia bude podpisovať až v novom roku, preto je na rozhodnutí dátum 13.01.2015, teda deň, kedy ho podpísal starosta. Obžalovaný sa v decembri 2014 u neho informoval ako vec stojí a on mu všetko vysvetlil. V januári 2015, keď bolo kolaudačné rozhodnutie starostom podpísané, dal obžalovanému na vedomie, že si preň môže prísť. Dohodnutého dňa obžalovaný došiel a v tejto súvislosti mu archíve dal 50 Eur. Keď sa ho potom obžalovaný pýtal ako je to so súpisným číslom, poradil mu aké doklady potrebuje a že sa prihovorí u kolegyni, lebo pridelenie súpisného čísla nebolo v jeho kompetencii, o čom obžalovaného informoval. Za to si vypýtal ďalších 50 Eur, s čím obžalovaný súhlasil a po krátkej chvíli mu do archívu priniesol aj túto sumu.

Obžalovaný de facto priznal poskytnutie dvoch čiastok v sumách po 50 Eur svedkovi XXXX a dokonca rovnakým spôsobom ako to deklaroval sám svedok. Obžalovaný však poskytnuté peniaze nepovažoval za úplatky, ale akési poďakovanie za pomoc pri vybavovaní

kolaudačného rozhodnutia, resp. za radu pri vybavení súpisného čísla. Navyše, so svedkom neboli vopred dohodnutý na žiadnej odmene, jeho požiadavke vyhotoviť kladné kolaudačné rozhodnutie vlastne vyhovel a peniaze mu poskytol až potom, keď už bolo kolaudačné rozhodnutie svedkom napísané. Kolaudačné rozhodnutie však podľa obžalovaného nebolo svedkom vybavené urýchlene, lebo podľa správneho poriadku je lehota na vybavenie takého rozhodnutia tridsať dní a toto bolo vybavené do deväťdesiatich dní.

Vydanie kolaudačného rozhodnutia svedkom XXXX na základe žiadosti obžalovaného súd považoval za kladné a urýchlené vybavenie. Kladné preto, že ním bez akýchkoľvek prierahov povolil užívanie stavby a odbornou radou zabezpečil jeho okamžitú právoplatnosť. Urýchlené preto, že svedok XXXX rozhodnutie vyhotovil ihneď nasledujúceho dňa po doručení žiadaných podkladov obžalovaným, k čomu došlo dňa 09.12.2014. Konal teda nadštandardne promptne keď kolaudačné rozhodnutie vyhotovil už nasledujúceho dňa 10.12.2014. Nie je preto rozhodujúce, že návrh na začatie kolaudačného konania podal obžalovaný už dňa 20.10.2014 a starosta ako štatutár obce rozhodnutie o užívaní stavby podpísal až dňa 13.01.2015. Obžalovaný a stavebník XXXX si práve aktívnym konaním svedka XXXX rozhodnutie prevzali už nasledujúceho dňa po podpise starostom, teda dňa 14.01.2015, kedy sa kolaudačné rozhodnutie aj jeho pričinením stalo právoplatným. Tieto skutočnosti vyplývajú jednoznačne z výpovedí svedka XXXX, sú v súlade aj s výpoveďou svedka XXXX a aj s príslušnými listinnými dôkazmi, a tiež so skutkovým priznaním samotného obžalovaného, hoci s jeho rozdielnym právnym záverom. Neobstojí preto obhajoba obžalovaného, že 50 Eur poskytol XXXX iba ako určité poďakovanie, resp. dar.

V súvislosti so svedkom XXXX súd uvádza, že jeho výpovediam z prípravného konania a z hlavného pojednávania uveril. Výpoveď z prípravného konania vyhodnotil ako vykonanú v tomto štádiu trestného konania v súlade s procesnými pravidlami. Nakoniec, žiadna z procesných strán jej zákonnosť ani obsah nikdy nijakým spôsobom nenamietala. Jeho svedecké výpovede z prípravného konania a z hlavného pojednávania boli vo svojej podstate úplne zhodné. Súd preto nemal dôvod o nich pochybovať. Vierohodnosť jeho svedeckých výpovedí nespochybňuje ani skutočnosť, že svedok XXXX bol pôvodne v tejto veci obvinený (dňa 22.06.2015) zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (č.l. 16-17), toho istého dňa vyšetrovateľom vylúčený na samostatné konanie a následne právoplatne odsúdený Špecializovaný trestným súdom v konaní o návrhu prokurátora na schválenie dohody o vine a treste. Totiž, niet pochybnosti o tom, že svedok XXXX bol v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní patrične poučený o možnosti

odoprieť výpoveď svedka v zmysle ustanovenia § 130 ods. 2 Trestného poriadku ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám, čo zjavne nevyužil a v inom procesnom postavení (ako svedok) vypovedal. Navyše, na hlavnom pojednávaní dňa 19.04.2016 v tejto trestnej veci vypovedal ako svedok až po tom, keď bol už právoplatne odsúdený, k čomu došlo dňa 14.04.2016. Nič mu teda nebránilo svedeckú výpoveď odoprieť a nevypovedať a mať takpovediac s celou vecou pokoj. Jeho svedecké výpovede boli aj v dostatočnej miere potvrdené listinnými dôkazmi, a síce oznámením o začatí kolaudačného konania a nariadením ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním zo dňa 10.11.2014, zápisnicou z miestneho zisťovania vo veci kolaudačného konania zo dňa 20.11.2014 a súvisiacimi listinami s kolaudačným rozhodnutím, ale najmä tromi obrazovo-zvukovými záznamami, ktoré dôkazy obžalovaného bezpochyby z poskytnutia úplatku usvedčili.

V súvislosti s výpoveďou svedka XXXX, starostu a štatutára obce XXXX, na ktorú vo svoj prospech poukazoval obžalovaný súd uvádza, že ani táto výpoveď obžalovaného zo spáchaného skutku nevyvíňa. Okolnosti, že tento svedok o skutku nevedel, že pred výsluchom na súde sa v úrade informoval, či v tomto konaní boli nejaké nedostatky a bolo mu povedané, že nie, že všetko bolo dodržané, že nemal vedomosť o tom, že by rozhodnutie o kolaudácii bolo akýmkoľvek spôsobom zrušené, že by vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavebníka XXXX bolo nejakým spôsobom uprednostnené a že XXXX ho v tejto veci nežiadal o niečo nadštandardné, potvrdzuje len inými dôkazmi zistenú skutočnosť, že obžalovaný svoju požiadavku s vydaním kolaudačného rozhodnutia adresoval výlučne XXXX a nie starostovi obce, ktorého nepoznal a že ani XXXX sa o požiadavke obžalovaného z pochopiteľných a logických dôvodov nikomu nezmieňoval.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i v súhrne potom vzal súd za dokázané, že obžalovaný XXXX spáchal skutok takým spôsobom ako je to podrobne rozšpecifikované v predchádzajúcich častiach tohto rozsudku. Je teda páchatel'om prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Poskytnutie 50 Eurového úplatku mu bolo preukázané výpoveďou svedka XXXX, takpovediac aj skutkovým priznaním samotného obžalovaného, listinnými dôkazmi, ale najmä tromi obrazovo-zvukovými záznamami.

V nadväznosti na to, že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný XXXX, bolo namieste zaoberať sa príčetnosťou jeho konania v čase spáchania trestného činu, ako jednej zo základných podmienok trestnej zodpovednosti. Nezistilo sa nič, čo by ho zbavilo trestnej zodpovednosti. Jeho trestná činnosť mu bola

jednoznačne dokázaná, ako to vyplýva z predchádzajúcich častí odôvodnenia tohto rozsudku. Nič teda nebránilo uznať ho za vinného z toho trestného činu, ako to právne posúdil v obžalobe prokurátor.

Prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe. Ide o trestný čin, ktorého skutková podstata je naplnená iba v prípade úmyselného zavinenia páchatel'a. Trestný zákon rozoznáva dve formy úmyselného zavinenia, a síce priamy a nepriamy úmysel (§ 15 písm. a), písm. b) Trestného zákona). Páchatel' koná v priamom úmysle, ak chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť chránený záujem. V prípade nepriameho úmyslu páchatel' vie, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzrozumený.

V konkrétnej trestnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný XXXX dňa 14. januára 2015 v čase okolo 10:21:28 h v miestnosti zvanej archív Spoločného stavebného úradu so sídlom Obecný úrad v XXXX pri osobnom stretnutí poskytol XXXX, pracovne zaradenému ako odborný referent Spoločného stavebného úradu finančnú hotovosť vo výške najmenej 50,- Eur ako úplatok za kladné a urýchlené vybavenie kolaudačného rozhodnutia vedeného na Spoločnom stavebnom úrade pod číslom konania 3441-260-DL-14-Kš, v ktorom ako stavebníci vystupujú XXXX a XXXX, v zmysle Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, na vydanie ktorého rozhodnutia bol XXXX príslušný. Pod úplatkom pritom treba považovať každú neoprávnenú výhodu, resp. zvýhodnenie v podobe plnenia majetkovej alebo i nemajetkovej povahy, t. j. také zvýhodnenie, na ktoré nie je právny nárok. Úplatok poskytnutý obžalovaným XXXX svedkovi XXXX mal dokonca povahu priameho majetkového prospechu v peniazoch. Protihodnotou úplatku bolo, že svedok XXXX vyhotovil na požiadanie obžalovaného kladné a urýchlené kolaudačné rozhodnutie. Všetky tieto skutočnosti sú zrejmé z výpovede menovaného svedka, svedka XXXX, zo skutkového priznania samotného obžalovaného, z listinných dôkazov a tiež z prehratých troch obrazovo- zvukových záznamov. Podľa záverov dokazovania svedok XXXX v čase skutku vystupoval ako odborný referent Spoločného stavebného úradu Obecného úradu v XXXX, teda konal ako príslušný orgán v zmysle Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov, lebo príprava, spracovanie a vydávanie kolaudačných rozhodnutí v tejto súvislosti patrilo do jeho právomocí. Nakoľko proces konania v súvislosti s povolením na užívanie stavieb realizovaný stavebným úradom podľa Zákona č. 50/1976 Zb.

o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov predstavuje plnenie celospoločenský významných úloh, ktoré presahujú rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ide o pracovnú činnosť svedka v priamej súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu. V konečnom dôsledku potom obžalovaný tým, že svedkovi XXXX poskytol sumu 50 Eur, konal v príčinnej súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu a úplatok mu odovzdal práve pre vybavenie spomínaného kolaudačného rozhodnutia. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom súd ustálil, že obžalovaný XXXX sa dopustil prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona. S poukazom na spôsob spáchania tohto trestného činu nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že sa ho obžalovaný dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Spáchanie prečinu podplácania voči verejnému činiteľovi podľa ods. 2 písm. b), § 333 Trestného zákona je kvalifikovaným znakom uvedenej skutkovej podstaty trestného činu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že hlavná činnosť svedka XXXX vyplývajúca z pracovného zaradenia spočívala v rozhodovacej činnosti, ktorá zahŕňala prípravu podkladov na vydanie a spracovanie rozhodnutia o povolení užívania stavby, teda pôsobil na rozhodovací proces, ktorý je upravený v Zákone č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov. Tento zákon predpokladá vydanie kolaudačného rozhodnutia, ktorého výrokom sa priznáva povolenie na užívanie nehnuteľnosti za určitých podmienok určených stavebným úradom. Svedok XXXX pri tejto činnosti požíval právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Právomoc v sebe vždy musí obsahovať prvok moci a prvok rozhodovania. Musí ísť o rozhodovanie o právach alebo povinnostiach fyzických alebo právnických osôb a musí existovať oprávnenie rozhodovať, ktoré je priznané Ústavou SR, ústavným zákonom alebo zákonom. Samotné rozhodovanie nemôže spočívať len vo vydaní rozhodnutia vo veci samej. Súd je názoru, že tento pojem je potrebné vykladať širšie. Môže ísť o konanie, ktoré môže vyústiť nielen do vydania kolaudačného rozhodnutia podľa príslušného zákona, ale aj o konanie spočívajúce vo zvolení postupu vedúceho k prijatiu rozhodnutia. V tomto konkrétnom prípade mohol svedok XXXX prijímať opatrenia, vrátiť vec s pokynmi ako ďalej postupovať, prerušiť alebo zastaviť konanie a podobne. Až do podpísania kolaudačného rozhodnutia štatutárnym orgánom - starostom obce mal teda nad celým priebehom tohto procesu moc i právomoc disponovať s návrhom na začatie kolaudačného konania. Nešlo teda o zamestnanca, ktorý sa zaoberal len technickou stránkou veci, to znamená prevzatím návrhu prípadne jeho zaevidovaním, ale o zamestnanca, ktorý mal v tomto procese kolaudačného konania významné vyššie uvedené právomoci. To sú argumenty, ktorými súd odôvodňuje skutočnosť, že svedok XXXX v čase

spáchania skutku obžalovaným vystupoval ako verejný činiteľ v zmysle § 128 ods. 1 Trestného zákona, a preto súd u obžalovaného vo výroku o uznaní viny použil aj prísnejšiu právnu kvalifikáciu podľa ods. 2, písm. b), § 333 Trestného zákona, teda, že uvedený čin spáchal voči verejnému činiteľovi.

Pre úplnosť je potrebné v tejto časti uviesť, že súd v rozsudku upravil žalovaný skutok z obžaloby prokurátora tak, že vypustil jeho časť v znení: „...a následne po otázke XXXX „nejakú päťdesiatku ešte od neho vypýtame“, dňa 14.01.2015 v miestnosti zvanej archív SSÚ v čase okolo 11.03.11 h poskytol (obžalovaný) ďalšiu finančnú hotovosť vo výške najmenej 50 Eur...“.

Súd tak urobil preto, lebo vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že uvedenú (v poradí druhú) sumu peňazí poskytol obžalovaný XXXX svedkovi XXXX za radu pri vybavovaní súpisného čísla (už po vybavení kolaudačného rozhodnutia), teda nie za kladné a urýchlené vybavenie kolaudačného rozhodnutia, lebo za to obžalovaný poskytol svedkovi v poradí prvú sumu 50 Eur. Totiž, dokazovaním bolo preukázané, že pridelenie súpisných čísiel na Obecnom úrade v XXXX nepatrilo do právomoci svedka XXXX, ale iného pracovníka tohto obecného úradu, o čom obžalovaný vedel práve od svedka. Vyplýva to bezpochyby z priamych výpovedí svedka XXXX a obžalovaného XXXX a z prečítanej výpovede svedkyne XXXX. Práve ostatne menovaná svedkyňa mala ako zamestnankyňa Obecného úradu v XXXX od roku 2012, odkedy tam pôsobí, v právomoci okrem iných povinností aj určovanie súpisných a evidenčných čísiel. Z jej výpovede je vo všeobecnosti zrejmé, že k vydaniu súpisného čísla je potrebné priložiť v prvom rade právoplatné kolaudačné rozhodnutie. Kolegom XXXX nikdy nebola oslovená aby konala v niekoho prospech. Obžalovaného nepozná. Z dôvodu veľkého počtu žiadateľov v ich úrade sa nevedela vyjadriť, či prišla do kontaktu s osobami XXXX, prípadne XXXX. Z vyššie uvedených skutočností potom pre súd vyplynul záver, že poskytnutie v poradí druhej sumy 50 Eur obžalovaným XXXX svedkovi XXXX nemohlo byť v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu vo vzťahu k menovanému svedkovi, lebo XXXX poskytnutím rady obžalovanému pri vybavovaní súpisného čísla mu neobstarával vec všeobecného záujmu, lebo na ňu nebol príslušný. U neho takéto konanie (prevzatie v poradí druhej sumy 50 Eur od obžalovaného) súd vyhodnotil ako neetické správanie pracovníka verejnej správy s prípadným postihom disciplinárnym opatrením. Preto potom ani obžalovaný XXXX takýmto konaním nemohol naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona.

V rámci úvah o postihu obžalovaného mal súd na zreteli predovšetkým účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, teda potrebu chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tým výchovne pôsobil aj na ostatných členov spoločnosti, najmä na ďalších možných páchatelov podobnej trestnej činnosti a zároveň ich odradiť od páchania trestných činov.

Druh trestu bol daný zo zákona, teda odňatie slobody podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona. Pri určení výmery trestu súd na základe § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Útok obžalovaného smeroval voči dôležitému, zákonom chránenému záujmu, ktorým je záujem spoločnosti na riadnom, bezchybnom a zákonnom obstarávaní vecí všeobecného záujmu, akým je proces vydávania kolaudačných rozhodnutí stavebným úradom. Pri hodnotení významu chráneného záujmu mal súd takisto na zreteli skutočnosť, že korupcia predstavuje v súčasnosti závažný celospoločenský problém.

Ostatné kritériá určenia druhu trestu a jeho výmery vyplynuli konkrétne z vyššie uvedených skutkových zistení. Súd tu vzal do úvahy najmä snahu obžalovaného poskytnutým úplatkom vplývať na porušovanie povinností pracovníka verejnej správy v prospech svojich záujmov. Ďalej tu súd prihliadol na okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania trestného činu a tiež na okolnosti, čo pôsobili na obžalovaného a na rôzne sprievodné okolnosti. Súd vzal do úvahy i druh a povahu konania obžalovaného.

O obžalovanom XXXX je zo správy Mestskej časti XXXX zo dňa 10.08.2015 (č.l. 277) v mieste bydliska známe, že je ženatý s XXXX, s ktorou má dcéru XXXX. Evidovaní sú spoločne v zozname obyvateľov mestskej časti XXXX. Obžalovaný doposiaľ nebol riešený v priestupkovom konaní pre spáchanie priestupku komisiou verejného poriadku.

Zo správy z Okresného úradu XXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 11.08.2015 (č.l. 275-276) je zrejmé, že obžalovaný XXXX má v Ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR registrované štyri priestupky, z toho jeden priestupok zo dňa 10.06.2009 proti občianskemu spolunažívaniu, ktorý bol vybavený odložením a tri priestupky zo dňa 13.05.2011, zo dňa 24.08.2011 a zo dňa 02.12.2012 proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktoré mu boli uložené tri blokové pokuty (50,- Eur, 10,- Eur a 300,- Eur).

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný XXXX doposiaľ nebol súdom potrestaný.

V úzkej súvislosti s týmito hodnoteniami a osobnými pomermi XXXX súd posudzoval možnosť jeho nápravy. Tu prihliadol najmä na jeho správy o povesti z miesta bydliska a vzal do úvahy aj všetky okolnosti, ktoré vyplývali o osobe obžalovaného z trestného spisu. V nadväznosti na to treba povedať, že v jeho osobnostnej skladbe neboli zistené žiadne negatívne známky, a preto bolo možné pripustiť záver, že prognóza jeho nápravy a prevýchovy je priaznivá, najmä ak sa na neho bude pôsobiť primerane výchovným trestom. Vzhľadom na skladbu jeho osobnosti je primerane výchovný trest odňatia slobody najúčinnjším prostriedkom nápravy. U takých jedincov, ako je obžalovaný, práve takéto postih vytvorí účinné zábrany pred zopakovaním podobných deliktov a vezmú si z trestu dostatočné ponaučenie. Súd teda dospel k záveru, že možnosť nápravy a prevýchovy obžalovaného XXXX je dobrá, nájdená.

Ďalej súd zistil, že obžalovanému XXXX poľahčovalo, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona). Obžalovanému nepriťažovala žiadna zo skutočností uvedených § 37 Trestného zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Trestného zákona).

Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Trestného zákona).

Za spáchanie zločinu prijímania úplatku podľa § 333 ods. 2, umožňuje Trestný zákon dospelému páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody na dva roky až päť rokov. Súd u obžalovaného XXXX vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, čo potom znamená, že u neho v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona existuje prevaha poľahčujúcich okolností, pri ktorej sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, a síce v konečnom dôsledku na trestnú sadzbu od dvoch rokov až na štyri roky. Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v súhrne, pokiaľ mali význam pre výrok o treste a slúžili v tomto smere na prospech obžalovanému i proti nemu, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk je trest odňatia slobody vymeraný obžalovanému XXXX na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, a síce dva roky, ukladaný podľa § 333 ods. 2, s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona. Takéto úvahy súdu majú oporu najmä v dobrých, nádejných

možnostiach nápravy obžalovaného, v relatívne priaznivých hodnoteniach jeho osoby a tiež v prevahe poľahčujúcich okolností.

Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby pri určitých trestoch umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je teda povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný (§ 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona).

Pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (50 ods. 1 Trestného zákona).

V súlade s uvedenými ustanoveniami a vzhľadom na osobu obžalovaného XXXX, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší beztrestný život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj na všetky okolnosti prípadu, má súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nie je nevyhnutný. S poukazom na skutočnosť, že obžalovanému súd podľa § 333 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody iba vo výmere dva roky, mohol podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona odložiť jeho výkon so súčasným určením skúšobnej doby na dobu jedného roka z celkového zákonom stanoveného rozpätia jeden rok až päť rokov, čo prvostupňový súd vzhľadom na všetky zistené skutočnosti považuje za spravodlivé rozhodnutie o treste.

P O u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15. dní odo dňa oznámenia rozsudku, pokiaľ sa ho oprávnená osoba výslovne nevzdala. Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť

výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, manželka a družka, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku na Najvyšší súd SR v Bratislave.

V Pezinku dňa 19. apríla 2016

JUDr. Igor Králik, v. r.
samosudca